

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1861

XLIV. Bischof Friedrich von Cammin fügt dem Patronatsrecht des Klosters Marienpforte über Hessenhagen, Claushagen, Crewitz, Hardenbeck und Boizenburg das über Wittstock und Herzleben hinzu, am 12. ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55721)

poterat, et specialiter de consensu et consilio honorabilis viri domini Petri, prepositi et procuratoris nostri, nomine ecclesie nostre predicte, vendidimus prefatis VII talentorum Brandenburgensium redditus, provenientes annuatim de censu mansorum civitatis Vorstenberch, perfolvendos in die Martini finaliter, et unum chorum siliginis annum in pachtu molendini ibidem, pro sexaginta marcis Stendaliensis argenti, nobis in pecunia numerata perfolutis et in nostrum usum conversis, percipiendos perpetue sine omni impedimento pleno jure pœodi, et cum omni proprietate reddituum predictorum. Sane de redditibus eisdem Agnes, filia fratris sui, claustralis in Lyndow, unum talentum, et Sophia, puella secularis, residens in Granzoy, eciam filia fratris dicti Dyrekini, unum talentum, quoad vixerint, in solidum possidebunt. Quibus de medio sublatis, antedicta duo talenta cum omni usu redibunt ad altare sepeditum. Collacionem vero, ordinacionem et provisionem eiusdem altaris, dum vacaverit, habebit Diriko primo et Gregorius ex consequenti, post quorum mortem collacio, ordinacio et provisio prefata ad nos libere cum omni iure devolvetur, addicentes, quod, si infra mensem proximum, postquam idem altare vacaverit, et nobis de vacacione ipsius constiterit, ipsum conferre aut de ipso ordinare vel providere neglexerimus, ex tunc collacio, ordinacio et provisio eiusdem pro illa vice tantum ad consules memorate civitatis pertinebit, et quotiens taliter negligencia in presentacione acciderit, tocians eadem devolucio apud consules prefatos erit. Ut autem predictus contractus iugiter hinc inde maneat inconcussus, et nos abbatissa, priorissa et totus conventus antedicti, nomine nostre ecclesie et omnium, quorum interesse poterit, in perpetuum obligamus nos ad predictum contractum in omnibus suis clausulis sine qualibet recisione conservandum. Renunciamus igitur sollempniter dictis redditibus et eorum proprietatibus, nec non successioni et iuri ipsorum, nobis aut ecclesie nostre in sempiternum competenti, sed potius tanquam deo dicati ipsi altari annexi ad usum secularem non redibunt. In cuius testimonium sigillum nostrum et sigillum domini Petri, nostri prepositi, presentibus sunt annexa. Testes eciam sunt consules civitatis Granzoy, scilicet Heymericus, Albertus Beyendorp, Conradus, Nicolaus Uden, Albus Wilhelmus, et plures alii fide digni. Datum Granzoy, anno domini M^o CCC^o XXXIV° in vigilia beati Johannis baptiste.

Aus dem Originale im Domarchive zu Brandenburg aus Heffter's Mittheilung.

XLIV. Bischof Friedrich von Cammin fügt dem Patronatsrecht des Klosters Marienpforte über Heffenhagen, Clausshagen, Grewitz, Hardenbeck und Boizenburg das über Wittstoc und Herzleben hinzu, am 12. Mai 1335.

In nomine sancte et individue trinitatis, Amen. Fredericus, dei gracia episcopus ecclesie caminensis ad perpetuam rei memoriam. Cum a nobis, quod iustum est, petitur, ordo iuris et vigor expoſtulat racionis, ut ad effectum debitum perducamus, quod tunc eo promptius facimus, cum in huiusmodi cultum divinum augeri conspiciamus que libenti animo perhennando, quantum auctoritate ordinaria possimus, confirmamus. Sane vidimus et audivimus venerabilium in Christo patrum Hermannii, Hinrici et conradi, quondam episcoporum ecclesie Caminensis, nostrorum predecessorum pie memorie, litteras super quasdam gracias et prerogativa de quibusdam ecclesiis infra scriptis, facta

religiosis dominabus . . abbatisse Totique Collegio sanctimonialium in boycenborch nostre dyo-
cesis et eorum confirmaciones desuper confectas, quarum ecclesiarum ius patronatus ad dominas san-
ctimoniales ex donacione pura et libera magnificorum principum Johannis, Conradi et Otto-
nis, Brandeborgensium et Lusacie marchionum pacifice ab antiquo pertinuit et adhuc dinoscitur
pertinere, quarum tenor sequitur in hec verba:

Nos Conradus, dei gracia caminensis ecclesie episcopus, omnibus presenciam inspecturis, notum
esse cupimus, quod litteras venerabilium patrum eiusdem ecclesie quondam episcoporum recepimus
in hec verba. (Cfr. No. XXVI. de 1319):

Henricus — — (hier folgt die wörtliche Anführung von No. XVII. de 1303, mit ein-
geschalteter ältester Urkunde No. III. de 1281, welche letztere allen zum Grunde liegt), incl. des
Schlusses: Nos igitur huiusmodi predicta etc. Darauf der Schluss von No. XXVI. de 1319: Hanc
igitur donacionem et confirmacionem etc. Darauf fügt der Bischof Fredericus in der vorliegenden
Urkunde hinzu:

Nos autem predecessorum nostrorum volentes vestigiis inherere, cupientesque in dicto colle-
gio divinum cultum, prout possumus, feliciter adaugere, predicta omnia et singula per nostros pre-
decessores ex causis iustis et rationabilibus deifice facta et confirmata, auctoritate nostra apostolica
approbamus et ratificamus et de novo in nomine domini ratificando confirmamus. Cum igitur ex
certa experientia, que est rerum magistra, evidenter congnovimus et multorum fide dignorum rela-
cione et predictarum sanctimonialium humili insinuacione simus efficaciter informati, quod redditus
et proventus sint ita tenues et exiles, quod de eis non potuerunt secundum ipsarum decenciam com-
mode sustentari, ob dictam remuneracionem et nostram salubrem memoriam ad petitionem condignam
premissarum paterna sollicitudine eisdem de remedio oportuno cupientes providere, ut liberius et
fervencius omnium creatori valeat famulari, Ecclesias parochiales villarum Wizstock et herfleve
dictę nostre dyocesis, cum earum iuribus, proventibus, redditibus quibuscunque, quarum ius patro-
natus pertinet ad easdem, una cum supranotatis quatuor ecclesiis predictis, abbatisse et ecclesie eius
conventuali, auctoritate nostra predicta presentibus decrevimus adiungendas — Dantes et conceden-
tes dictis abbatisse et conventui earumque provisorii liberam facultatem, ut possint in prenomina-
tis ecclesiis, cum vacaverint, perpetuos ponere vicarios vel temporales ydoneos et honestos, qui ipsis
ecclesiis presint et debita et consueta servicia eisdem impendant, nec non sacramenta ecclesiastica pa-
rochianis ibidem degentibus ministrabunt, ipsis tamen vicariis vel presentatis de proventibus dicta-
rum ecclesiarum pro sustentacione corporum suorum competenti porcione reservata, Juribus tamen
Episcopalibus in eisdem ecclesiis et vicariis nobis et nostris successoribus perpetuis temporibus refer-
vatis, Addicientes autem, quod, cum in dictis ecclesiis vicarios perpetuos vel temporales ponere vo-
luerint, ipsos ad recipiendum curam animarum nobis nostrisque successoribus presentabunt, non ob-
stante clausula de institutione tamen archidyaconi superius nominata. Volentes insuper dictis san-
ctimonialibus et earum provisorii meritorum suorum intuitu gratiam facere specialem, auctoritate
presenciam harum eisdem indulgemus, ut prepositus vel provisor earum, qui pro tempore fuerit,
ecclesiam parochialem opidi boycenborch teneat, regat et Gubernet, ac eidem ecclesie presint; sed
tamen tali officio fuerit constitutus cum condicione de oblacionibus fidelium superius expressata, sicuti
temporibus quorundam provisorum ab antiquo fieri est consuetum, ut onera ipsius collegii liberius
et commodius valeat supportare, Juribus tamen episcopalibus, quantum ad ipsam ecclesiam et eius
institucionem canonicam nobis nostrisque successoribus in omnibus salvis, prout de aliis ecclesiis
superius est expressum. Inhibentes sub pena anathematis, ne quisquam cuiuscunque condicionis,

status aut preeminencie fuerit, dictas sanctimonialiales vel earum vicarios, quos in dictis ecclesiis duxerint statuendos, in ecclesiis aut bonis eis pertinentibus, contra hanc gratiam et predecessorum nostrorum ac nostram presentem confirmationem aliquatenus impediatur, vel impedire presumat, seu aliquid in premissis sibi vendicet aut usurpet, sicuti omnipotentis dei et nostram voluerit canonicam evitare ulcionem. Ut autem premissa et premissorum quodlibet firma et illa perseverent, ad maiorem huius rei evidenciam nostrum sigillum presentibus duximus appendendum. Datum et actum Zwerin, anno domini Millefimo trecentesimo tricesimo quinto, quarto nonas Maij, pontificatus nostri anno quinto.

XLV. Markgraf Ludwig bestätigt dem Kloster Marienpforte gewisse Gebungen in der Stadt Fürstenberg und in den Dörfern Schmiedeberg und Golinze, am 4. Juli 1338.

In nomine sancte et individue trinitatis, Amen. Ut ea, que sub tempore fiunt, non simul cum tempore labantur, necesse est, ut litteris autenticis ac ydoneorum voce testium robur accipiant perpetue firmitatis. Hinc est, quod nos Ludowicus, dei gracia brandenburgensis et Lusacie marchio, Comes Palatinus Reni, Dux bavarie, Sacrique Romani Imperii archicamerarius, omnibus tam presentibus quam futuris notum facimus publice protestando, quod divine remuneracionis intuitu, ac predecessorum nostrorum animarum ob respectum, devotis in Christo personis nobis dilectis sanctimonialibus claustrum boycenburg bona infra scripta, videlicet septem talenta in civitate vurfenberge in censu mansorum ibidem, in molendino unum chorum filiginis, in villa smedeberg quinque choros tritici, quinque choros avene, quos ab yeskino lykever pro pecunia propria rationabiliter emerunt, ecclesiam ville Golinze, duo talenta denariorum brandenburgensium annuatim in absentia solventem, per borkonem de Kyrchowe ipsis pure et simpliciter propter deum donatam, damus et approbamus, cum omni iure, proprietate, summo atque ymo, cum omni servicio, quocunque modo censetur, cum omni precaria, omnique decima maiori ac minuta, sine omni periculo ac impedimento perpetuis temporibus pacifice possidenda. Renunciamus eciam pro nobis ac nostris successoribus in bonis supradictis omni iuri, acioni et impeticioni, nobis pronunc competentibus, vel que nobis in eisdem competere possent aliquo modo in futurum. In cuius rei testimonium presentes dari fecimus sigilli nostri appensi munimine firmiter communitas. Testes vero sunt strenui et milites Almannus de Deygenberge, Johannes Hufener, Camere nostre magister, Gerhardus wolf, dominus Johannes de Kungesperge, plebanus, Nycolaus Oldria, civis de Premzla, adam civis de Posewalk, cum ceteris pluribus fide Dignis. Datum Frankinfurth anno domini millefimo CCC^o tricesimo octavo in die sancti Udalrici.

religiosis dominabus . . abbatisse Totique Collegio sanctimonialium in boycenborch nostre dyo-
cesis et eorum confirmaciones desuper confectas, quarum ecclesiarum ius patronatus ad dominas san-
ctimoniales ex donacione pura et libera magnificorum principum Johannis, Conradi et Otto-
nis, Brandeborgensium et Lusacie marchionum pacifice ab antiquo pertinuit et adhuc dinoscitur
pertinere, quarum tenor sequitur in hec verba:

Nos Conradus, dei gracia caminensis ecclesie episcopus, omnibus presenciam inspecturis, notum
esse cupimus, quod litteras venerabilium patrum eiusdem ecclesie quondam episcoporum recepimus
in hec verba. (Cfr. No. XXVI. de 1319):

Henricus — — (hier folgt die wörtliche Anführung von No. XVII. de 1303, mit ein-
geschalteter ältester Urkunde No. III. de 1281, welche letztere allen zum Grunde liegt), incl. des
Schlusses: Nos igitur huiusmodi predicta etc. Darauf der Schluss von No. XXVI. de 1319: Hanc
igitur donacionem et confirmacionem etc. Darauf fügt der Bischof Fredericus in der vorliegenden
Urkunde hinzu:

Nos autem predecessorum nostrorum volentes vestigiis inherere, cupientesque in dicto colle-
gio divinum cultum, prout possumus, feliciter adaugere, predicta omnia et singula per nostros pre-
decessores ex causis iustis et rationabilibus deifice facta et confirmata, auctoritate nostra apostolica
approbamus et ratificamus et de novo in nomine domini ratificando confirmamus. Cum igitur ex
certa experientia, que est rerum magistra, evidenter congnovimus et multorum fide dignorum rela-
cione et predictarum sanctimonialium humili insinuacione simus efficaciter informati, quod redditus
et proventus sint ita tenues et exiles, quod de eis non potuerunt secundum ipsarum decenciam com-
mode sustentari, ob dictam remuneracionem et nostram salubrem memoriam ad petitionem condignam
premissarum paterna sollicitudine eisdem de remedio oportuno cupientes providere, ut liberius et
fervencius omnium creatori valeat famulari, Ecclesias parochiales villarum Wizstock et herfleve
dicte nostre dyocesis, cum earum iuribus, proventibus, redditibus quibuscunque, quarum ius patro-
natus pertinet ad easdem, una cum supranotatis quatuor ecclesiis predictis, abbatisse et ecclesie eius
conventuali, auctoritate nostra predicta presentibus decrevimus adiungendas — Dantes et conceden-
tes dictis abbatisse et conventui earumque provisorum liberam facultatem, ut possint in prenomina-
tis ecclesiis, cum vacaverint, perpetuos ponere vicarios vel temporales ydoneos et honestos, qui ipsis
ecclesiis presint et debita et consueta servicia eisdem impendant, nec non sacramenta ecclesiastica pa-
rochianis ibidem degentibus ministrabunt, ipsis tamen vicariis vel presentatis de proventibus dicta-
rum ecclesiarum pro sustentacione corporum suorum competenti porcione reservata, Juribus tamen
Episcopalibus in eisdem ecclesiis et vicariis nobis et nostris successoribus perpetuis temporibus refer-
vatis, Addicientes autem, quod, cum in dictis ecclesiis vicarios perpetuos vel temporales ponere vo-
luerint, ipsos ad recipiendum curam animarum nobis nostrisque successoribus presentabunt, non ob-
stante clausula de institutione tamen archidyaconi superius nominata. Volentes insuper dictis san-
ctimonialibus et earum provisorum meritorum suorum intuitu gratiam facere specialem, auctoritate
presenciam harum eisdem indulgemus, ut prepositus vel provisor earum, qui pro tempore fuerit,
ecclesiam parochialem opidi boycenborch teneat, regat et Gubernet, ac eidem ecclesie presint; sed
tamen tali officio fuerit constitutus cum condicione de oblacionibus fidelium superius expressata, sicuti
temporibus quorundam provisorum ab antiquo fieri est consuetum, ut onera ipsius collegii liberius
et commodius valeat supportare, Juribus tamen episcopalibus, quantum ad ipsam ecclesiam et eius
institucionem canonicam nobis nostrisque successoribus in omnibus salvis, prout de aliis ecclesiis
superius est expressum. Inhibentes sub pena anathematis, ne quisquam cuiuscunque condicionis,